

Publicerad 2009-11-09 13:38 av LassO

Missvisande tavla som sprängdes

Vår kärlek var de sista åren
Som en snett hängande tavla
Där ramen hotade att brista
Där tråden var väl synlig, hängande på
En alltför klen spik
I en mjuk gipsvägg
Med trådar som nötts av

Det var bara en tidsfråga innan
Den skulle ramla ner och sprängas
Varje gång nån tittade förbi
Så var du där och försökte räta upp den

Så snöret nöttes än mer
”Nån” borde lyft ner tavlan
För vi begrep det inte själva
Inte förrän den var i luften
Och då var det försent

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten